

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Sjette Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 253. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030262969184.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Af hvad Materi vel, med Liunild, Torden brommer,
Den sørgelig *Comet*, i Luften klar udbryder,
Hvoraf den tagen er, oc hvad den brand betyder.
Ja stiiiger højer op i *Æthers* Boolig dristig,
At see det blanke Huus; med Fingr' at maale lystig,
Klar Sools oc Maanens Gang; oc andre liuse brande,
Beskrivende med Konst, hvad Kraft der er for haande.
Oc det som meer' end er! naar mand det ringest acter,
Som er natuurligt: da det Sind meer' efter-tracter,
I Tankers fulde Løb sig self fast ej fornøjer,
Ofspringer Verdens Muur, sig ofver sig ophøjer,
Til det U-siunlig Huus, hvor Gud er self tilstede,
At see hans Ansict klart, med ofvervettis Glæde,
Samt oc det Ridderskab den mægtige Hær-skare,
Som paa den Herre stoor, med Lyst maae tjenlig vare.
Hvad ej formaaer det Sind, med Lyst som stedse strefver,
Sit Nafn U-dødeligt at gjøre men hand lefver?
Fra Vesten runden om til Østen du dig vende,
Til varme Morers Land fra kaaldest lislands Ende,
Du skalt der intet see oc ej saa drabligt høre,
At Pensel, Staal oc Pen, det jo kand efter gjøre,
Saa liigt, at Øjet skal besværlig gjøre skellet,
Paa det som lefvend' er oc eftergiorde Billed.
See konstig Kaaber-stuth, i Støbning saa gelinger,
At self de Hæste der tilløber, den bespringer.
Den skønne Viinstok søød, fra *Zeuxis* maler-haande,
Saa lig staar paa en dug, som paa de Bierge-Lande,
At Fuglene besvigt', hiid tiit af Hunger flue,
Oc for en Drue voxt, bepicke malet drue.
Det Marmor-billed liigt i Grækernis *Athene*,
Saa liiflig red fra Haand at det med Konst hin reene,
Bedrog en ung Person, som vilde det troolofvet,
Oc af forblommed Pract, sin *Amor* der paa vofvet.
Den *Venus* ofver-skøn *Apelles contrafejet*,
Ved hvilken mangt et Sind til U-tuct er hendrejed.